

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ستایش خاص خدا است که مالک سلطنت و روان کننده کشتی (وجود)، و مُسَخِّر کننده بادهای، و شکافنده سپیده صبح، و حکمفرمای روز جزاء و پروردگار جهانیان است. ستایش خدایی را است که از ترس او آسمان و ساکنانش غرش کنند و زمین و آباد کنندگانش بر خود بلرزند، و دریاها و آنانکه در قعر آنها شناوری کنند به جنبش و موج در آیند.

درود خدا بر محمد و آل محمد کشتی های جاری در پستی و بلندی، در امنیت است سوارش شود، و کسانی که آنها ترک کنند غرق می شوند، و کسانی که بر آن ها متقدم شوند پیمان شکن اند، و کسانی که از آنها عقب ماند هلاک شده بحساب می آیند، و همراهان آنها پس از این می آیند.

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾

یوسف: ۱۰۸

(بگو این است راه من که من و هر کس پیروی ام کرد با بینایی به سوی خدا دعوت می کنیم، و منزّه است خدا و من از مشرکان نیستم).

به کسانی که به سخن گوش فرا می دهند و بهترین آن را پیروی می کنند. به کسانی که با حکمت و اندرز نیکو به راه پروردگارشان دعوت می کنند. و به کسانی که حق را می شناسند و از اهلش پیروی می کنند. و به هر با انصاف و حقیقت جو، و به کسانی که بدون احاطه به علم چیزی را دروغ نمی شمارند.

همانا از چند تن از علماء جهت مناظره با قرآن کریم یا گوش فرا دادن به آنچه از تفسیر قرآن با خود دارم، در نشریات گذشته که توسط انصار امام مهدی علیه السلام صادر شدند، دعوت نمودم، تا برایشان آشکار گردد، آیا علمم تحصیلی است یا علمی خاص به اهل بیت عصمت علیهم السلام و یا کسی که با آنان علیهم السلام در ارتباط است؛ اما هیچ کس از علماء پاسخی به این دعوت نداد، بلکه برخی از آنها فتوای تکذیب مرا صادر کرد، بدون اینکه چیزی از من بشنود، با اینکه هیچ دلیل عقلی یا نقلی وجود ندارد که تکذیب اتصال و ارتباط با امام مهدی علیه السلام را جایز کند،

و هر کس خواهان توضیح بیشتر است، به کتاب‌هایی چون (غیبت نعمانی، غیبت طوسی، و کمال‌الدین شیخ صدوق، و بشارت‌الاسلام مصطفی کاظمی، و موسوعه‌الامام‌المهدی علیه‌السلام) اثر سید محمد محمد صادق صدر) مراجعه کند، و همه‌ی این کتابها از نظر وثاقت نقل و تحقیق در اولویت هستند، و همه فرموده‌ها و روایات اهل بیت علیهم‌السلام را نقل می‌کنند که بر امکان رؤیت امام مهدی علیه‌السلام در زمان غیبت کبری و نیز بر آمدن زمینه‌سازان برای امام مهدی علیه‌السلام که برای حکومت ایشان زمینه‌سازی می‌کنند، تأکید دارند.

و به هر حال، حمد و سپاس خدایی را که سنت‌های انبیاء و فرستادگان علیهم‌السلام را بر ما جاری ساخت، و چیزی نمی‌گوییم جز آنچه را که امام حسین علیه‌السلام فرمودند: **(خداوند!! اگر این باعث رضایت و خشنودی تو می‌شود، پس بگیر تا اینکه راضی و خشنود گردی)**. به راستی که تأثیر و وقوع کلام بُرنده‌تر و تیزتر از تیر باران است.

اما اکنون من دعوت به مناظره با قرآن کریم را به برخی مراجع تقلید یادآوری و تکرار می‌کنم تا برایشان ثابت گردد هر آنچه از علم نزد خود دارم، برگرفته از علم امام مهدی علیه‌السلام است و من فرستاده‌ای از جانب ایشان علیه‌السلام هستم؛ تا اینکه بمانده‌ای برای کسی باقی نماند، و بخاطر حرص به هدایت امتی که در طول دوران مورد ظلم و ستم قرار گرفته است، از علماء و رجال دین و مؤمنین و همه‌ی مردم طلب می‌کنم، جهت پاسخگویی به دعوت برای مناظره یاری کنند، تا اینکه همه مشمول فرموده‌ی پروردگار نشوند:

﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوا قَالَ أَكَذَّبْتُم بِآيَاتِي وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا عِلْمًا أَمْ آذًا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ نمل: ۸۴

(تا چون [همه کافران] بیایند [خدا] می‌فرماید: آیا نشانه‌های مرا به دروغ گرفتید، و حال آنکه از نظر علم بدانها احاطه نداشتید آیا [در طول حیات] چه می‌کردید).

به خداوند پناه می‌بریم از اینکه از جمله‌ی تکذیب‌کنندگان آیات الهی باشیم، و از خداوند مسألت داریم توفیق تشرف و خدمتگزاری مؤمنین به امام مهدی علیه‌السلام را عنایت بخشد که او شنوای اجابت‌کننده است.

و این دعوت برای سه گروه از علماء می باشد:

گروه اول: سید علی سیستانی یا سید مرعشی به نیابت از سید سیستانی، به همراه حکم

نیابت مُهر شده و صادر شده از طرف ایشان.

و سید محمد سعید حکیم، و شیخ محمد اسحاق فیاض. و شروط مناظره با این سه تن از علماء این است که مناظره در مکان عمومی و با حضور گواهان و همه‌ی مردم تشکیل گردد؛ و اگر مناظره با هر کدام از ایشان به تکذیب فرستاده‌ی امام مهدی علیه السلام انجامید، پس بر تکذیب کننده واجب است که در همان مکان و در مقابل همه‌ی مردم با فرستاده‌ی امام مهدی علیه السلام مباحله کند.

﴿إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِأَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَادِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْنَةٍ وَيَحْيِيَ مَنْ حَيَّ عَن بَيْنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ . انفال: ۴۲

(آنگاه که شما بر دامنه نزدیکتر [کوه] بودید و آنان در دامنه دورتر [کوه] و سواران [دشمن] پایین‌تر از شما [موضع گرفته] بودند، و اگر با یکدیگر وعده گذارده بودید، قطعاً در وعده‌گاه خود اختلاف می‌کردید، ولی [چنین شد] تا خداوند کاری را که انجام شدنی بود به انجام رساند، [و] تا کسی که [باید] هلاک شود با دلیلی روشن هلاک گردد و کسی که [باید] زنده شود با دلیلی واضح زنده بماند و خداست که در حقیقت شنوای داناست).

گروه دوم: سید کمال حیدری، و سید محمد تقی مدرسی، و سید کاظم حائری. و شروط

مناظره با این علماء، ضمن شروط مقرر شده برای گروه اول، با شیخ ناظم عقیلی جهت اثبات اصل دعوت و شناخت جزئیات به مناظره پردازند، و بعد از آن اگر خواهان مناظره با من در باب علم تفسیر شدند، من به حول و قوه‌ی الهی آماده هستم و مقدم آنان را گرامی می‌دارم. و الحمد لله وحده.

گروه سوم: شیخ قاسم طائی، و شیخ محمد یعقوبی، و سید محمد رضا سیستانی؛ و مناظره با این اشخاص بر عهده‌ی شیخ ناظم عقیلی جهت اثبات حقایق دعوت و پاسخگویی مفصل به سؤالات مربوط به آن، به همراه تمام شروط سابق و مقرر شده برای گروه اول، بجز مباحله.

﴿إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ *
وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ * وَقُلِ الْحَمْدُ
لِلَّهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾. نمل: ۹۳-۹۱.

(من مأمورم که تنها پروردگار این شهر را که آن را مقدس شمرده و هر چیزی از آن اوست پرستش کنم، و مأمورم که از مسلمانان باشم * و اینکه قرآن را بخوانم پس هر که راه یابد تنها به سود خود راه یافته است و هر که گمراه شود بگو من فقط از هشدار دهندگانم * و بگو ستایش از آن خداست به زودی آیاتش را به شما نشان خواهد داد و آن را خواهید شناخت و پروردگار تو از آنچه می‌کنید غافل نیست).

بقیة آل محمد علیهم السلام

مرکز شدید احمد الحسن علیه السلام

وصی و فرستاده‌ی امام مهدی علیه السلام برای همه‌ی مردم

مؤید به جبرائیل، مسدد به میکائیل و منصور به اسرافیل

(ذریه‌ی آنان نسلی از نسل دیگر است و خداوند شنوای داناست)

نجف اشرف

۱۷/شوال/۱۴۲۴ هـ. ق

شهریور ماه/۱۳۸۲ هـ. ش